Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Pois puolueet!

Kansanliikkeen äänenkannattaja

Numero 44

24. XI. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, VIHTORI VARPIO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE.

Huuto

Syvistä riveistä

On mielenkiintoista lukea sosialidemokraattisten, maalaisliittolaisten, kokoomukselaisten, edistysmielisten ja ruotsalaisten sanomalehtien maassamme vallitsevaa taloudellista pulakautta käsitteleviä kirjoituksia. Nämä lehdet olisivat mielellään koko asiasta aivan hiljaa, mutta niillä on pelko siitä, että valitsijat, joiden valtava enemmistö on pulakauden johdosta tukalassa asemassa, eivät enää oikein kiltisti tyydy siihen, että puoluepomoilla on satojentuhansien ja miljoonien tulot silloin kun ne, joita puoluepomot saavuttamastaan asemasta saavat kiittää, elävät puutteessa — ja senvuoksi puoluejohtajien äänitorvien täytyy yrittää asiaa selittää, s.t.s. yrittää taidokkaasti valehdella, salata totuus.

Isänmaallisen Kansanliikkeen taholta on tehty pulan uhrien auttamista ja sen jatkuvien tuhojen estämistä tarkoittavia eduskuntaaloitteita. Nämä aloitteet ovat puolueille hyvin kiusallisia. Kerrotaan erään maalaisliittolaisen poliitikon sanoneen, että nämä aloitteet ovat hyviä, mutta kun he, maalaisliittolaiset, eivät ole niitä tehneet, täytyy heidän niitä haukkua. Kukin puolue koettaa pitää valitsijansa siinä käsityksessä, että kaikki hyvä tulee siltä itseltään ja että kaikki paha on muiden aikaansaamaa. Ei väliä tosiasioista, kun vaan äänestäjälauma pysyy uskollisena ja turvaa johtajien loistavat tulot. Oikein tai väärin, yhdentekevää, kun puolueen etu on kysymyksessä.

Koetetaan uskotella, ettei mitään voida tehdä vaikeasta ajasta kärsivien auttamiseksi. Tällaisten väitteiden esittämistä jatketaan yhä, vaikka kansanliikkeen taholta on esiintuotu, mitä voitaisiin tehdä ja mitä välttämättä pitäisi tehdä asiain korjaamiseksi. Kun hyväksyttäisiin kaikki ne aloitteet, joita IKL:n edustajat eduskunnassa ovat tehneet, niin olisi vaikea aika suurin piirtein katsoen voitettu. Mutta ei ole toivoakaan siitä, että eduskunta ne hyväksyisi. Nykyisessä eduskunnassa on nim. sellaisia "työläisten edustajia", sosialisteja, jotka eivät työläisten puutteesta mitään välitä, samoinkuin sellaisia "maalaisten edustajia", maalaisliittolaisia, joita ei maaseudun hätä tosiasiassa liikuta. Jos näissä ryhmissä on joku rehellinen edustaja, niin hän ei saa menetellä oman harkintansa mukaan, sillä hän on — vastoin hallitusmuotoa kylläkin — puoluepomojen komennon alainen. Sellaiset uskottelut, ettei mitään voida tehdä talouspulan lieventämiseksi, ovat siis valhetta. "Toveri" Tannerin, isäntä Kallion, koulumestari Mantereen, herra Pennasen ja parooni von Bornin puolueilta puuttuu hyvää tahtoa.

Vallitsevasta tilanteesta annetaan yleensä totuudenmukaista valoisampi kuva. Ei näy kirjoitettavan siitä, että maassamme kiertelee laumottain maanteitä pitkin nälästä hoippuen ja repaleisin vaattein työkykyisiä ja työhaluisia miehiä, jotka eivät työtä saa. Ei kirjoiteta niistä lukuisista itsemurhista, joita ovat tehneet ihmiset, joiden kaikki elämisenmahdollisuudet ovat tuhoutuneet.

Tapasin äskettäin erään henkilön, joka joutuu virkansa puolesta käymään työläisten asunnoissa, ja hän sanoi, ettei tahdo voida uskoa, että Suomessa vuonna 1933 on niin suurta kurjuutta kuin mitä hän oli nähnyt. On lapsia, sanoi hän, jotka kaikkina päivinä eivät ole saaneet lainkaan ruokaa ja joilla ei ole vaatteita, yllä ainoastaan säkki, jonka pohjaan on tehty läpi. Ei vilkkaimmallakaan mielikuvituksella varustettu kirjailija osaa kirjoittaa niin kaameita kurjuuskuvauksia kuin tällä kertaa tapaa todellisuudessa, mutta tässä ei ole tilaa niiden selostamiseen. Tilanne on synkkä, mutta ei kansan hätä puoluepomoja liikuta.

Kuinka paljon tämän kansan vielä täytyy kärsiä ennenkuin se huomaa, ketkä ovat sen todelliset ystävät? Isänmaallisen Kansanliikkeen pyrkimyksenä on pelastaa tämä kansa, estää se sortumasta. Isänmaallisessa Kansanliikkeessä on kansamme ainoa toivo.

Kansanmies.

Kerhoillat

KÄYNTIIN IKL:n KAIKISSA PAIKALLISOSASTOISSA.

IKL:n kokoontumistoiminnassa on varsinaisesti kolme eri muotoa: 1) osasto-, alaosasto- ja ryhmäkokoukset, 1) kerhoillat, 3) yleiset juhlat. Ensinmainitut ovat jäsenistön keskeisiä suljettuja tilaisuuksia, joiden tehtävä on sisäinen kasvatus- ja järjestötyö eri muodoissa. Kerhoillat ovat tilaisuuksia, joihin myöskin ja toivottavasti järjestöön kuulumattomia saadaan mukaan. Niiden tehtävänä on samaten kuin juhlienkin olla myöskin IKL:n ohjelmajulistajana. Erotus molempien jälkimäisten välillä on siinä, että kerhoillat ovat joko maksuttomia tai vapaaehtoismaksullisia (välttämättömien kulunkien peittämiseksi). Niinikään ne ovat vaatimattomampia kuin juhlat sekä järjestelyltään että ohjelmaltaan ja tarkoitetut, mikäli vaan mahdollista, etupäässä kotoisten voimien suorittamiksi.

Monissa paikoin näkyy kerhoiltavauhti jääneen hiljaiseksi syystä, että on pelätty ohjelman vaatimattomuutta. Lähtökohta on kuitenkin väärä. Tietysti kerhoiltainkin järjestelyyn pitää kiinnittää mahdollisimman tarkka ja yksityiskohtainen huomio ja hankkia niihin niin pätevää ohjelmaa kuin saatavissa suinkin on, mutta mainittua pelkoa ei kuitenkaan ole syytä yliarvioida. Jokaisessa po:ssa on jo henkilöitä, jotka pystyvät omalta kohdaltaan selostamaan IKL:n jotakin ohjelmapykälää vuoronsa perään, kun vaan uskaltautuvat käydä asiaan käsiksi. Tilaisuuksien sattuessa ja taloudellisten mahdollisuuksien osastoissa kasvaessa, on tietysti hyvä saada vieraitakin puhujia, mutta mitenkään se ei ole jatkuvasti ehdottoman välttämätöntä. Omatoimisuutta juuri on kehitettävä. Niinikään on kiinnitettävä suuri huomio siihen, että kerhoiltoihin saadaan mukaan välinpitämättömiä ja vastustajia, sillä sairaathan parannusta etupäässä tarvitsevat.

Tärkeätä on myös kerhoiltojen ulkonainen järjestelypuoli. Se on saatava yksityiskohtaiseksi, täsmälliseksi ja myöskin mahdollisimman mukaansatempaavaksi. IKL:n värit, vaakunat ja valtakunnan lippujen käyttö antaa juhlistavan yleisleiman ja luo yleisön oikeaan vireeseen. Monilla seuduilla on jo kurssienkäyneitä jäseniä ja he ovat saaneet tässäkin hyvät suuntaviivat. Mutta missä ei sellaisia ole, on pantava joku henkilö naapuriin oppiin, ja ennenkaikkea on po:n järjestettävä kurssimahdollisuuksia sopiville jäsenilleen silloin, kun kurssitoimintaa lähiseutuvilla on. Nythän varsinaiset suuremmat kurssit ovat toistaiseksi ohi, mutta alijohtaja- ja ryhmänjohtajakurssityötä ulotetaan parhaillaan mahdollisimman laajalle.

Puuttumatta tällä kertaa muihin toimintamuotoihin, painostamme erikoisesti sitä, että kerhotyöllä on mitä suurin merkitys aatteittemme tunnetuksitekemisessä, jäsentemme sisäisessä kasvatustyössä ja esiintymiskehitykessä, ja siksipä kiinnitettäköön kaikkialla po:ssa niitä vakavin huomio kerhoiltojen järjestämiseen. Tähänastinen kokemuskin jo osoittaa, että ne ovat hyökkäystyössämme parhaita ja voimakkaimpia aseita.

Rautatieläiset heräävät

Irti puoluetunnuksista.

Se kansallinen, puolueiden kaikkivaltaa vastustava rynnistys, joka IKL:n merkeissä nyt vyöryy eteenpäin, alkaa muutamissa itsenäisesti ajattelevissa ammattipiireissäkin saada laajenevaa jalansijaa. Rautatieläisten keskuudessa, jossa punaisuus jo vanhoilta ajoilta hyvin tunnetaan, on viime aikoina ilmennyt useita merkkejä, jotka osoittavat, mitä ajassa liikkuu. Joku aika sittenhän siellä jo muodostui isänmaallisia kerhoja ja nyt näyttävät eräät sikäl. äänenkannattajat rohjenneen ottaa entistä selvemmän kannan isänmaalliskansallisessa mielessä. Sitä todistaa viimeksi ilmestyneen "Rautatieläisen" artikkeli: Pois puoluerajat! Ilahduttavana esimerkkinä annamme sille tässä tilaa kokonaisuudessaan:

Karsinoituminen toisilleen vihamielisiin puolueisiin ja ryhmiin, kaiken lisäksi useinkin ihan keinotekoisiin, on vienyt kansat suuriin onnettomuuksiin ja koettelemuksiin. Ei olekaan sen vuoksi ihme, että vastavaikutus on syntynyt. Pois puoluerajat! kaikuu voimakkaana huutona yhä useamman kansan keskuudessa. Vaaditaan, että kansalaisten on annettava ajaa asioitaan asiallisella pohjalla eikä yksinomaan sen mukaan kuin puolueet näkevät eduilleen hyväksi määrätä. Meidänkin maassamme on tämä päivän tunnus. Yhä useampi väsyy marssimaan puolueen komennuksen mukaan ja vaatii oikeutta itse ajatella ja päättää asioistaan ja menetellä harkintansa mukaan.

Kuusitoista vuotta sitten vääänteichti kansamme ylivoimaiselta näyttävän punaisen painajaisen kourissa. Yhteinen hätä puristi siloin sen osan kansasta, joka ei tahtonut seurata itämaisia profeettoja, tiiviiksi ja teräksenkovaksi rintamaksi, jossa puoluerajoja ei tunnustettu, ja tämä rintama taisteli maalle vapauden. Se osa rautatieläiskuntaa, joka ei punaisia oppeja tunnustanut, hitsaantui myöskin yhteen. Samoinajattelevat rautatieläiset ylemmästä alempaan hakivat yhteenliittymisestä turvaa punaista terroria vastaan ja myöskin tukea voidakseen puolustaa niitä etuja, jotka olivat rautatieläiskunnalle yhteisiä.

Vuodet ovat vierineet, taisteluja on käyty, voittoja ja tappioita, ehkä enemmän viimemainittuja, on muistiin merkitty, ja monet ovat yhteisestä rintamasta luopuneet. Kuka on eronnut voidakseen sitä paremmin ajaa omia ryhmäpyyteitään, kuka taas siitä syystä, että hänen mielestään on jo maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto. Nyt osoittaa kuitenkin Pentikäisen juttu, kummoisen peloittavan kuilun partaalla me elämme. Se osoittaa myös, mikä vaara maata uhkaa, jos rautatielaitos, kuten vv. 1917—1918, joutuu pentikäisten käsiin. Tämä velvoittaa isänmaansa onnesta vastuuta tuntevat rautatieläiset yhteistoimintaan. Toisaalta on myöskin ihan ilmeistä, että rautatieläisillä on sellaisia yhteisiä etuja valvottavinaan, jotka edellyttävät yhteistä ja järjestettyä toimintaa. Viittaamme parhaillaan vireillä olevaan palkkakysymykseemme sekä niihin yrityksiin, joita tehdään eläkkeiden poistamiseksi.

Nykypäivien kokemus osoittaa siis, että tilanne tällä hetkellä on oleellisesti sama kuin kuusitoista vuotta sitten. Sekä isänmaan että rautatieläisten etu vaatii rautatieläiskunnalta yhteisiä ponnistuksia. Meidän on koottava voimamme, jos tahdomme säilyttää maamme itsenäisenä ja omat asemamme edes nykyisillään. Olisi arveluttava köyhyyden todistus, jos rautatieläiskunta ei kykenisi kuulemaan ajan tunnussanaa: puolueaidat alas!

IKL:n Suurarpajaisten

TOINEN ARVONTA ON JOULUKUUN 15 PÄIVÄNÄ 1933.

Arpa maksaa 5 markkaa.

Arvalla mahdollisuus voittaa 3 voittoa.

Voittojen arvot:	yksi (1)	100,000:—
	yksi (1)	50,000:—
	viisi (5)	5,000:—

sekä suuri määrä 2,000:—, 1,000:—, 500:—, 200:—, 100:— ja 75 markan arvoisia voittoja.

Vielä nytkin ostettu arpa on osallistunut myös ensimäiseen arvontaan, josta voittoluettelo N:o 1 on saatavissa.

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN KANNATUSYHDISTYS r.y:n Arpajaistoimisto.

Helsinki, Kaisaniemenkatu 6 A., huon. 30. Puh. 26404.

Myydään m.m. IKL:n toimistoissa ja Rautatiekirjakauppa Oy:n myymälöissä kaikkialla maassa.

Vaalit

KUNNALLISPOLITIIKKA TERVEEMMILLE URILLE

Kunnalliset vaalit lähestyvät nopeasti. On mielenkiintoista nähdä, miten vilkasta siellä rintamalla nyt tulee olemaan. Ainakin marxilaiset ovat valmistautuneet suurrynnäkköön. Jo syyskuulla aloittivat Helsingin punaiset "Kunnallisjärjestön käskykirjeiden" muodossa huikean huudon: Helsinki punaiseksi! Ja monilukuiset sos. dem. keskuselimet ovat pitkin syksyä pitäneet hyvän huolen siitä, että heikäläinen lehdistö on suorastaan uinut vaaliukaaseissa ja -bullissa. Marxilaiset julistavat, että heidän äskeinen voittonsa valtiollisissa vaaleissa oli ensimäisen portaan takaisin valtaaminen lapualaisten aikaansaaman "terrorin" jälkeen. "Kunnallisvaalivoitto on oleva toinen".

Marxilaisilla palaa mieli päästä jälleen määräämään kunnalliselämässä sen tuhlaavaisuusperiaatteen mukaisesti, joka oleellisesti kuuluu heidän sosiaalisiin pyrkimyksiinsä. Lukuisat esimerkit siltä ajalta, jolloin heillä kunnanvaltuustoissa oli voimakas edustus, kertovat nyt, seurauksena, surullista kieltään etenkin verotuksessa. Sellaisia kuntia, joissa nämä jäljet vielä vaikuttavat hyvin tuhoisasti, on paljon, vaikka tilasto marxilaisten nykyisestä asemasta valtuustoissa näyttää puhuvankin muuta. Maassahan on marxilaisten valtuutettujen luku nyt vain 3,023 koko määrän ollessa 10,838. Mutta tämäkin osoittaa, että heillä on sentään noin kolmannes paikoista. Onpa esimerkkinä vieläkin Hämeen pohjoinen vaalipiiri, jossa marxilaisedustus nousee yli 50 % ja samaa se hipoo Hämeen eteläisessäkin.

Mutta kunnallisvaaleissa ei ole kysymys ainoastaan marxilaishuushollin mahdollisesta takaisin palaamisesta. Ne muut vasemmistolaiset virtaukset, joiden kunnallispolitiikka on läheistä sukua marxilaisille katsannoille, ovat omiaan pitämään kunnalliselämää jatkuvasti epävarmuuden ja soistumisen tilassa. "Vanhat luudat" silläkin rintamalla olisi vaihdettava uusiin. Kunnallinen komeuspolitiikka on jo kulkenut yli äyräittensä. Sattuu nykyisin vallan merkillisiä näytteitä siitä. Puumalassa esim. yritti muuan vanhus leikata valtimonsa poikki, kun hänen oli määrä mennä kunnalliskotiin. Hän nim. — pelkäsi sen kiilloitettuja lattioita, joilla voi mennä nurin. Mutta sama kunta onkin niitä "parhaita" riemupolitiikan esimerkkejä. Mikkelin l. pakkohuutokaupoista on ollut kolmas osa Juvan kihlakunnassa, niistä taas puolet Puumalassa. Joka kuudes puumalalainen nauttii köyhänapua. Mutta pitäjä onkin aikoinaan saanut nauttia punaisten kunnallissatraappien vallasta. Näitä esimerkkejä voisi ottaa jos miten räikeitä paljonkin.

Kuntain valtuustot punaisiksi! — kaikuu nyt huuto marxilaisleireissä. Tätä pyrkimystä edesauttaa kaikki se vähäverinen, loistoisaan huusholliin tottunut kunnallispolitiikka, jota puoluemiehet yleensä valtuustoissa harrastavat. Ja siihen ei saada muutosta ennen kuin verenkierto uudistuu. IKL ei varsin itsenäisesti ota vaaleihin osaa, mutta kuitenkin kehoittaa kaikkia jäseniään äänestämään mahdollisimman pätevää, kunnalliselämässä tervettä ja säästäväistä ajatussuuntaa edustavaa edustajistoa valtuustoihin. Kullakin paikkakunnalla kyllä tunnetaan, mitkä henkilöt edustavat sitä. Pitäköötsiis IKL:n jäsenet huolen siitä, että sen pyrkimykset saavat myöskin kunnalliselämässä osansa, joskaan ei vielä voida pääsfäkään määräävään sanoataan. Me voimme siellä täällä kuitenkin esittää viitteitä siitä, mihin kerran kunnalliselämäkin on vietävä, jotta se päässisi kestävälle, terveelle pohjalle. Siinä mielessä ajatellen ei kukaan IKL-läinen saa jäädä pois joulukuun vaaleista.

Veronmaksaja.

Marxilaisuuden pönkittäminen

Kuvaava tapaus Mäntän tehtailla.

Suom. Sos. Dem. kertoi äskettäin: "Lieneekö IKL:n kielipolitiikan tuloksia se, että mustapaitoja on erotettu Mäntän tehtaan töistä? Kirjeenvaihtajamme tiedoittaa, että viisi mitä ilmeikkaimta IKL:n kannattajaa on tehtaalta erotettu. Tehtaan johdon taholta lienee epäviralisesti huomautettu, ettei IKL:n harjoittama valistustyö ole enää luvallista Mäntän tehtaan alueella. Varsinkin se painostus ja uhkailu, jota IKL samoin kuin sikäläinen Vapaan Työväenliiton osasto on noin kolmisen vuoden ajan harjoittanut, on kielletty. Suunnanmuutosta todistaa sekin, että IKL:n kerhoiltoja on viime aikoina järjestetty ainoastaan elokuvateatterissa, kun sensijaan aikaisemmin kaikki "isänmaalliset" tilaisuudet pidettiin tehtaan omistamassa klubihuoneistossa. — Mainittakoon, että Mäntässä sijaitsevalla Serlachius Oy:n paperitehtaalla on ruotsalaiset isännät".

Eräs porvarilehti lainatessaan ylläolevan otsikoi sen: Liekö totta? Me voimme puolestamme valaistukseksi mainita, että totta on. Satumme näet tietämään asian tarkalleen. Ainakin mitä tulee kerhoiltoihin. Niitä sai aikaisemmin pitää Kerholassa, mutta kun toiminta näytti saaneen vauhtia, t.s. marxilaisia rupesi yhä enemmän tekemään kääntymystä pois pimityksestä, kiellettiin huoneiston vuokraaminen tehtaan johdon taholta. Tässä ei vaikuta yksinomaan kielipolitiikka, vaan etupäässä se, että IKL on ottanut ohjelmaansa myöskin kunnollisen työväestön asian. Sehän kammottaa suurkapitalisteja. Muuten voimme kertoa, että IKL ei suinkaan ole "kolmea vuotta" Mäntässä "uhkaillut". Eihän liike ole kolmea vuotta elänytkään ja Mäntässä sen toimintaa on kestänyt vasta parisen kuukautta.

Mäntä tapaus muuten on loistava esimerkki siitä, että suurkapitalistit mieluummin antaisivat työläisten kuulua marxilaisleiriin. Eihän siitä ole kauan, kun eräs entinen ministerikin huomautti jotain siihen suuntaan, että mitä te niitä työläisiä puolellenne käännytätte, emmehän me sitten enää pysty niitä kurissa pitämään. — Tällaiset ovat puoluepolitiikan todelliset kasvot.

Ilmestymme

vaihteeksi puolikkaana.

Syy ei ole meidän. Talouspäälliköt ovat katsoneet kirjoja ja havainneet, että asiamiesten tilityksistä puuttuu vielä tuhansia markkoja. Suu on siis pantava säkkiä myöten. Lukija kai tietää, että rehellisyys ei enää kuulu koko kansamme perusominaisuuksiin. Asiamiehiksi tunkeutui aikoinaan myös lurjuksia ja ne eivät pelkää poliisiakaan, jonka huostaan niitä eräitä jo on täytynyt antaa.

Syystä, että meitä on petetty, on lukija jo pari kertaa jäänyt ilman numeroakin, joka tosin sitten on korvattu uudella pulskemmalla. Emme nyt kuitenkaan halua jättää lukijaamme viikon pimeyteen, ilmestymme edes puolikkaana — ja viikon päästä ei paperin suhteen taas ole mitään katumista. Emme nim. aio jatkuvasti jättää lukijaa palstapulaan. Kunnollinen asiamiesverkostomme, uusilla luotetuilla miehillä täydennettynä, tuntuu jo olevan ahkerassa työssä ensi vuoden tilaajamäärän varmistamiseksi, ja tähän mennessä tullut kirjevaihto myös osoittaa, että joulukuun alusta on painosta suurennettava, uudet tilaajat kun näet saavat lehden joulukuulla vapaasti, noin maistiaisiksi. Niin, että eihän tässä todellisuudessa mitään hätää ole. Täysi höyry päälle! IKL tarvitsee poliittisia viikkolehtiäkin yhteisessä taistelurintamassa. Muistakoot IKL:n toimihenkilöt kaikkialla sen ja sulkekoot Lakeuden Sanan, joka jo vuoden mittaan on omalta osaltaan hieronut tämän patkuliyhteiskunnan kuihtunutta ruumista, kaikkien mustapuseroisten huomioon. Huomautamme vielä erikoisesti, että Lakeuden Sana on maata käsittävä viikkolehti, ei suinkaan yksistään maakunnallinen. Niinpä onkin maakuntia, joissa se on saanut lämpimämmän vastaanoton kuin muutamissa ilmestymismaakunnan pitäjissä — omassa maassahan profeettoja useinkin ymmärretään vasta sitten, kun ensin muualla on ymmärretty.

Asiamiehet! Lähettäkää tiedot uusista tilauksista aivan heti, jotta asianomaiset jo joulukuusta pääsevät mukaan. Seuraava numero alottaakin jo joulukuun ja ilmestyy muuten voimallisen yksityisyritteliäkunnan merkeissä, kauppiasviikon erikoisnumerona. Yrittäkää siis puolestanne tekin!

Tuleva pääministerimme.

Poliittisissa piireissä on viime aikoina huhuttu, että kun maalaisliitto kaataa Kivimäen hallituksen, kokeilee se hallitusta Viljami Kalliokosken johdolla. Kalliokoski, Halsuan profeetta, onkin tehtävään mies varsin sopiva, ollen erikoisesti sosialistien suosiossa. Tosin hän pari päivää sitten eduskunnassa joutui "barrikaadin toiselle puolelle". Oli kysymys niistä eläinten häntien leikkaamisesta. Sosialistitohtori Reinikainen oli sitä mieltä, että hevosen hännän voi leikata typykäksi ilman mitään terroria, mutta saivat hummain hännät sir Viljamista innokkaan puolustajan. Hänen mielestään katkaiseminen ehdottomasti tuottaa hevoselle tuskaa, eivätkä myöskään kauneussyyt puolla leikkausta. Toivottavasti tämä erilainen häntäorienteerautuminen ei kuitenkaan päässyt särkemään Siltasaaren ja sir Viljamin välejä, joten jäämme hyvässä uskossa odottamaan hänen hallituskauttaan. Suuren valiokunnan monivuotisena puheenjohtajana hän on jo kyllä valmiiksi treenattu hoitamaan valtioneuvostoa ja kyllähän jo vihdoin olisi aika Halsuankin päästä poliittiseen kuuluisuuteen.

I.K.L:N KANNATTAJAT OSTAVAT TAVARANSA
I. K. L:n Kauppa Oy:stä
Helsinki, Kaisaniemenk. 6 A 30. P. 26404. Sähköos. Ikloy., Helsinki.
Auki 9—16,30. Lauant. 9—15,30.

Urho Viljanmaan Nahkuri- ja Jalkineliike
Jokipii. Puh. 23.
Valmistaa ja myy tunnetusti ensiluokkaisia **Pieksusaappaita, Lapikkaita y.m. jalkineita** sekä **Pieksu-, Lapikas-, Mäntti-** ja **Krominahkaa.**
Raakoja nahkoja otetaan valmistettavaksi sekä kaikkea muuta alaan kuuluvaa työtä.

Jalasjärvellä
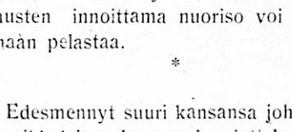
A. ANTIKAINEN
Myy myöskin **naisten kappoja, leninkikankaita, kenkiä, villatakkeja.** Myöskin miehille **kankaita, kenkiä** y.m. vaatetustavaraa.

Synkkäkatseinen mustapaita

tarkkailee tällä kerralla asioita nuorison tiimalta. Siihen antoi aiheen eräs koulunuorison taannoin järjestämä juhla Lapualla heimoaatteen merkeissä. Tunnemme vieläkin sen voimakkan isänmaallisen hengen palon, joka juhlassa loimusi, ja ymmärrämme täysin ne ajatukset, jotka siinä saivat ilmauksensa. Ja senkin, mikä oli kaiken pohjasävynä ja jonka voisi sanoa: me syytämme! Juhlasta kuvasti vastaansanomattomasti nuoremman polven suuren enemmistön henki ja käsitys siitä, mitä se ajattelee tämän valtakunnan nykyisyydestä ja ennenkaikkea sen tulevaisuudesta. Ja se ei ole mairittelevaa nykyisille "kansansa johtajille". Uusi polvi, joka luonnonlain välttämättömyydellä astuu kerran tämän kansan asioista päättämään, näkee selvää selvemmin sen väärän suuntauksen, jonka mukaan kansamme elämää on johdettu ja johdetaan. Se vaistoaa, että se polvi, joka nyt on "ruotelissa", tarpoo suossa ja saattaa maan sellaiseen tilaan, josta ainoastaan rohkea, voimakkaasti kansallishenkinen ja uusien elämänkatsomusten innoittama nuoriso voi tämän maan pelastaa.

*

Edesmennyt suuri kansansa johtaja, amerikkalaisen hengen ja ajattelun luoja "Teddy" Roosevelt, sanoi eräässä puheessaan nuorisolle: "Nykypolvi (vanha ja vallassa oleva) ei voi toteuttaa sitä, mikä on tämän kansan ja valtakunnan sisintä ja tulevaisuuden perusta, sillä siltä puuttuu näkemisen taito ja sen suonissa virtaa vanha kalkkeutunut veri, jota ei voida uudistaa. Teissä, nuoret, on ratkaisu. Mutta se on teidän vallassanne ainoastaan siinä tapauksessa, että se aate, jota tämä kansakunta sisimmässään kaipaa ja tavoittelee, joka hetki polttaa teitä ja muodostuu teille korkeimmaksi tavotteeksi, jonka rinnalla aineellisuus ja kaikki muu mykistyy. Sanotaan: te olette liian rajuja, te riehutte aatteellisessa taistelussa ja teidän iällänne ei vielä ymmärretä asioita, joten hiljaa pojat. Minä sanon: meidän onnemme on se, että nuorisomme on aatteellinen ja ottaa osaa siihen valtavaan luovaan taisteluun, jota käymme. Ja minä sanon sinulle, amerikkalainen nuori mies ja nainen, vielä yhden tosiasian, joka on yksilöllisen ja koko kansakunnan elämän menestymisen perusedellytyksiä, ja se on: iske ensiksi, iske lujaa, iske niin, että vastustajasi kaatuu, sillä oikean puolesta taistelu aina ja iäti vaatii ehdottomuutta".

Muutapahan ei kai tarvinne lisätäkään. Se on puhetta, jota herrat Mantereet, Cajanderit, Tannerit, Kalliot, Puhakat ja valtaisa osa "vanhaa polvea" eivät edes yksinäisyydessä mietiskellessään humaanis-liberaalisia ongelmia uskalla ajatella pelosta, että maha tulee kipeäksi.

*

Muutamia vuosia sitten teki maisteri Lauri Pihkala ehdotuksen, että kansa- ja oppikouluissamme otettaisiin voimistelutuntien ohjelmaan myöskin pie-

Kuorma-autoilijat huomatkaa!

Suurehko määrä kuorma-autoilijoita saa **sahatukkien ajoa** pitkäksi ajaksi heti Parkanosta Jalasjärvelle. Matka 15—20 km. Tiet hyvät. Tukkipuiden kaatoa ja telausta myös heti saatavana. Tarkempia tietoja antaa allekirjoittanut.

Jalasjärvi, 15. 11. 33.

Seilon Saha

Puhelin S. Seilo.

Nyt on
oikea aika tilata talvivarusteet

Jos haluatte kunnolliset ja hyvin sopivat talvipukimet, niin tilatkaa ne meiltä. Käykää tutustumassa juuri saapuneisiin kangasmalleihin ja tiedustelkaa hintojamme.
Y. G. RITOLA VAATTURILIIKE. Jalasjärvi. Puh.

KALEVA
Seinäjoki.
Näytännöt arkip. 6,15 — 8,15, sunnunt. 4,15 — 6,15.
Elokuva koko perheelle. Musikaalinen komedia.
Rakasta minua tänä yönä!
Pääos.: JEANNETTE MAC DONALD — MAURICE CHEVALIER.

Vakoilu.

Erinäiset naishenkilöt ovat vakoilun historiassa aina näytelleet tärkeätä roolia. Sitä todistaa myös meillä paljastettu suurvakoilujuttu, jonka langat näyttävät kulkeutuvan sangen laajalle. Viime päivinä on eri puolilla maata pidätetty jatkuvasti lisää henkilöitä, joiden peli näkyy viittaavan samaan alkulähteeseen. Erikoisesti pistävät silmäämme Etelä-Pohjanmaalla tapahtuneet naispidätykset. Täällähän kommunismi jo ennen Lapuanliikettä osoittautui mainiosti järjestetyksi salaverkostoksi, ja nämä uudet ilmiöt vahvistavat taas käsitystä siitä, että kommunistit toimivat eniten juuri pahimman vastustajansa keskellä.

Lapualla aikoinaan Asser Salon jutun yhteydessä oli eräällä siellä palvelleella palvelijattarella huomattava osuutensa. Nyt on Vaasassa pidätetty muuan palvelijatar, joka on toiminut korkeissa upseeriperheissä, aikaisemmin m.m. Lapuan patruunatehtaan alueella. Väkisinkin tulee mieleen ajatusyhtymiä. Entä se kauhavalainen nainen, jonka loistoelämästä jo kauan sitten näillä seuduin on kerrottu ja joka myös nyt on paljastettu vakoilijaksi. Langat kiertyvät yhteen Pohjanmaallakin.

Kommunistien työmetoodeissa juuri naiset, erikoisesti "hienosti" ja luottavaisesti käyttäytyvät palvelijattaret, ovat aina olleet ensiluokan tekijöitä. On syytä entistä enemmän varoa heitä. Sillä selvää on, että tähän asti tapahtuneet pidätykset ovat vain osa ketjussa, jota nyt aukoillaan. Mitähän sieltä vielä paljastuukaan? Syytä myös on lausua n.k. laillisuusrintamalle: onko teidän mielestänne kommunismi nyt vaaraton, kun se aikoinaan ajettiin — maan alle? Juuri Pohjanmaalla nyt sattuneet paljastukset asettavat merkilliseen valoon teidän raivokkaan taistelunne isänmaallisia voimia vastaan. Te ehkä tulette vielä näkemään katkeasti, mihin tämä taistelunne loppujen lopuksi johtaa. Elämme todellakin mitä vaarallisimpien voimien keskellä. Caveant consules!

Sasu

kaavailee uutta hallitusta.

Sasu Punanen kirjoittaa jutussaan, puhuttuaan eduskunnan kaksikielisyysasiasta: "Tärkein on kuitenkin tehdä mustapaitaliikkeestä loppu. Se on, olkoon sisäministeri Puhakka vaikka kuinka lunki ja selittäköön lakia kuinka vapaamielisesti tahansa, niin IKL on vaara, joka vie ennen pitkää uuteen Mäntsälään, ellei liikkeen kanssa tehdä tiliä mahdollisimman pian".

Kyllä kai tästä jonkunlainen "mäntsälä" tuleekin, kun sieltä Sasun helmasta pulpahtelee esiin vakoilijoita ja muita myyräntyöntekijöitä tämän tästä. — Mutta Sasu on perin murheissaan, kun hallitus ei vaan teilaa mustapaitoja. Pitäisi saada uusi pontevampi. Sasu ehdottaa, että maalaisliitto, edistys ja ruotsalaiset muodostaisivat hallituksen. "Sosialidemokraattinen puolue tukisi sitä kaikissa sen laillisuusotteissa ...", hän julistaa.

Älähän nyt vielä, Sasuparka! Vaikka mustapaitoja ei vielä ole voitukaan "vapaamielisen laintulkinnan" johdosta hirttää, niin onhan tälläkin hallituksella nyt teon alla uusi yhdistyslaki, jonka suojissa sitten meidän kolttumme tullaan ripustamaan naulaan — ajakseen. Eivät ne siinä näet kauan ehdi riippumaan, siitä saadaan olla varmat. Niin näyttää jo arvailevan kokoomuslaisen Uuden Auran Aapelikin, joka kyllä sanoo, ettei hän puolestaan vormupukuja oikein kannata. Mutta hänkin näyttää tuhahtuneen siitä, että meidän mustapaitoihimme niin huomio kiinnitetään ja sensijaan sosialistinuorukaisten paidoista ja punakravateista ei ollenkaan pelkoa julisteta. Niin, hyvä Aapeli, etköhän taas pian ole samalla rintamalla kanssamme, kunhan tässä ajat kehittyvät. Sasun ystävyyskään ei pitkään elätä ketään "porvariksi" lukeutuvaa, kaavailkoon Sasu minkämuotisia ministeristöjä tahansa. Ei ainakaan taitaisi kovin miellyttävä olla se ajateltu Kalliokosken hallitus, miehen, jonka mustapaitavälikysymys meni niin pyllylleen.

Solmio.

— **Ilmari Kianto: PATRUUNAN TYTÄR.** Rakkausromaani, siitä kiantomaisen vilkkaasti ja mehevästi kirjoitettu. Rakkaustarinan taustana on menneiden päivien Kainuu Ämmän ja Kurimon rautaruukkeineen, ruotsalaisvoittoisine herrasväkineen, ruukkien työläisineen ja talonpoikineen. Kianto on tarkoin perehtynyt kuvaamansa aikakauden elämään, joten kirjalla siis on taiteellisen viehätyksensä lisäksi todenperäisyydenkin arvo. Romaanin hinta 38 mk., sid. 48 mk. — Otavan kustantama.

Nurmen Sähköliike
Myy: Puskantie 8. **Seinäjoki.** Puh. 125.
Radiokoneita, valaistuslaitteita, pattereita ja kaikkia sähköalaan kuuluvia tarvikkeita.
Suorittaa:
Sähköjohtojen asennuksia laadusta riippumatta.
Korjaa:
Sähkömoottoreita, radiokoneita, keitto- ja lämmityskojeita, akkumulaattoreita y.m.
Työ suoritetaan aina nopeasti ja huolella nykyisin voimassaolevien lakimääräysten mukaan ja hinnat ovat kohtuulliset.
Pyytäkää kustannusarvioita aikomastanne työstä.

Kuka todellinen työmies?

Kirj. lääkintäneuvos Konr. ReijoWaara.

Käyttämättä jääneitä kirjoitelmiani selaillessa löysin m.m. seuraavan muistiinpanoni v:lta 1910, joka tuntuu vieläkin julkaisemisen arvoiselta:

Näyttää siltä kuin yhä edelleenkin ruumiillisen työn tekijät pyrkisivät yksinoikeutenaan omistamaan itselleen kunnianimen työmies ja lukemaan kaikki muut porvareiksi eli toisin sanoen laiskureiksi sekä sen ohella ruumiillisen työn tekijöiden "riistäjiksi".

Luokseni saapui sosialidemokraatteihin lukeutuva mieshenkilö, joka koetti kauniilla puheenparsilla pyöräyttää minuakin omaan "työväenpuolueeseensa".

Istuin tarkkaavaisena ääneti vierastani vastapäätä ja annoin hänen puhua suunsa puhtaaksi, vuolaana virtasivatkin sanat miehen suusta.

Kun hän vihdoinkin lopetti, huomautin hänelle ensin, että nähtävästi piti hän minuakin "riistäjä-porvarina", johon hän häveten sopersi vastaukseksi, ettei hän tohtoria tarkoittanut.

Puolestani vastaukseksi sanoin, etten anna kenenkään riistää itseltäni kunnianimeä "työmies". Ja jatkoin, että olen, samoin kuin sadat ja tuhannet niistä, joita vieras oli haukkunut porvareiksi, suorittanut raskaita päivätöitä, vieläpä pääasiallisesti vain muitten hyväksi, jopa uhrannut siihen öitten levonkin. Ja jatkoksi kerroin, että olin velaksi lukenut itseni lääkäriksi ja tultuani valmiiksi heti käynyt tulisella innolla työhön vaikeissa maaseutuoloissa, hyvinkin usein ruumiillisesti ja henkisesti mitä rasittavimmissa toimissa yötä-päivääkin, torkkuen vain kärryssä tahi reessä kulkiessani potilaan luota toisen toisen luo. Ja kerroin lisäksi, että hiessä ja vaivassa itse ansaitsemillani varoilla ryhdyin heti, ja olen sen tehnyt läpi pitkän elämäni, työhön vähäväkisten ja raatajienkin kohottamiseksi ja kannustamiseksi, sanalla sanoen koko kansamme hyväksi. Ja vaadin siitä itselleni todellisen työmiehen kunnianimen.

Lopuksi lisäsin, etten tahdo väittääkään, etteikö löytyisi kaikissa kansanluokissa niitä, jotka väärinkäyttävät henkisiä lahjojaan ja aineellisia varojaan, mutta "jos tahdotte olla rehellinen, niin täytynee teidän toki myöntää, että kyllä löytyy, Jumala paratkoon, teidän niin sanottujen raatajien ja riistettyjen seassa surkean paljon sellaisia, jotka käyttävät Jumalan suomia lahjojaan yhtä huonosti, jollei monin verroin huonomminkin kuin ne, joita sanotte porvareiksi"; ja lausuin lopuksi: "älkäämme siis sekoittako työmies-, raataja- ja porvarinimityksiä, vaan kaikki tässä maassa pyrkikäämme rehellisiksi, ahkeriksi ja työtä tekeviksi kansalaisiksi, kukin omalla työsarallaan, ja ennen kaikkea rehellisiksi Jumalan huoneen haltijoiksi, Jumalan työmiehiksi, silloin voimme kaikki yhdessä tukea isänmaatamme ja nostaa heikompiakin kunnon Suomen kansalaisiksi, jotka vaaranhetkellä ovat valmiit yhtynein voimin uhraamaan varojaan, voimiaan ja henkensäkin rakkaan, ihanan isänmaamme, kokonaisuuden hyväksi".

Agitaattori jätti minut rauhaan, nähtävästi aikalailla häveten.

Vapaussodan rintamamiehet.

Opastus- ja neuvontapäiviä.

Vapaussodan Rintamamiesten Liiton järjestämät opastus- ja neuvontapäivät ovat allamainituilla paikkakunnilla seuraavassa järjestyksessä:

Oulussa järjestetään päivät Oulun seudun Yhdistyksen järjestäminä Pohjanmiesten kerhon huoneistossa t. k. 26 p:nä. Virallinen ohjelma aloitetaan klo 13, jatkuen klo 15 saakka. Päivällisloman klo 15—18 jälkeen jatketaan asioitten käsittelyä. Klo 20 alkaa samassa paikassa ohjelmallinen illanvietto, jonka ohjelmasta ilmoitetaan lähemmin päivälehdissä.

Kajaanissa pidetään opastus- ja neuvottelupäivät t. k. 30 p:nä alkaen klo 19 Sissilinnassa. Edustajia toivotaan saapuvan kaikista Kainuun piirin rintamamiesyhdistyksistä. Tässä yhteydessä ei järjestetä mitään erikoista kerhoiltaa, mutta jouluk. 12 p:nä pidetään yhteinen rintamamiesten pikkujoulujuhla Vuohengissa. Ohjelma on monipuolinen ja runsas.

Seinäjoella pidetään opastus- ja neuvottelupäivät joulukuun 3 p:nä, josta lähemmin Etelä-Pohjanmaan piirin rintamamiesyhdistyksille kirjeellisesti ilmoitetaan.

— **"Sankarit" saapuvat.** Maanantaina t. k. 27 p:nä klo 20 esittäytyvät he Seinäjoella. Rouva Suonion teatterivieraiut ovat yleisöllämme aina mieluisassa muistissa, siitä on todistuksena se rajaton suosio, millä yleisömme palkitsee hänen ja seurueensa esitykset, sekä myöskin ne jakamattoman suopeat ja kiittävät arvostelut, jotka Kirsti Suonion teatteri poikkeuksetta on saanut maamme sanomalehdistössä. Toivomme yleisön pitävän tämän harvinaisen nautintorikkaan näytäntöillan mielessään.

— **Veijariromaanien alkulähde.** Veijariromaanien eli pikareskikirjallisuuden kukoistaminen kaikissa sivistysmaissa eritoten 1600-luvulla pohjautuu erinomaisen eloisaan espanjalaiseen seikkailunovelliin, joka nyt on Valfrid Hedmanin suomennoksena liitetty "Kariston klassilliseen kirjastoon" nimellä Lazarillon kirjavat vaiheet. Yleensä tämä kaunokirjallisuuden kehityksessä suuria aikaansaanut teos 1500-luvun keskivaiheilta liitetään Diego Hurtado de Mendozan nimeen, vaikka häntä ei ole voitu todistaa sen tekijäksi. Suomennos on Bernard Royn kuvittama ja maksaa 18 mk., sid. 28 mk.

LIITTYKÄÄ NYT JÄSENEKSI I.K.L:ään.

— **SUOMEN KANSA!** nouse ja katso, tulevaisuuden luova nuoriso ei nuku enää. Meidän rinnassamme on syttynyt tuli, joka ei sammu. Sen vannomme. Meitä johtaa voima, jota eivät maiset voimat vastaa. Se on vanha isiltämme peritty rakkaus tätä maata ja kansaa kohtaan. Me emme enää kuuntele ulkoapäin tulevia ääniä, jotka ovat johtaneet kansaamme syvästi harhaan, me tahdomme totella omantuntomme ääntä ja luotamme siihen. Kiitän niitä miehiä, jotka avasivat nuorison silmät näkemään maamme nykyisen kohtalon todellisena. Kiitän myöskin esiintuomastanne totuudesta, jonka mukaan voimme toimia.

Nyt maamme nuoriso tietää, mitä Suomi-äiti meiltä odottaa.

Me tahdomme uhrata työmme ja elämämme isänmaan ja sen kansan hyväksi.

Suomen kansa! Luota nousevaan nuorisoon!

O. L.

— **Joel Lehtoselta uusi romaani: Henkien taistelu.** Kirjailija on katsellut kansaamme ja olojamme ja nähnyt niissä paljon puutteellisuuksia, ja niitä hän ruoskii uudessa suurromaanissaan niinkuin vain hän kykenee. Jumala ja paholainen kamppailevat päähenkilön sielusta, ja pukinsorkkainen vakuuttaa voivansa saada hänet pauloihinsa. Teos on elävä ja todellinen läpileikkaus Suomen kansasta. Romaanissa on 636 sivua. Hinta 70 mk., sid. 90 mk., nahkaselk. 110 mk. — Otavan kustantama.

— **Hilja Haahti: KADOTETTU KIRJE.** Romaani. Pieni tapaus, rahakirjeen putoaminen, aiheuttaa järkyttäviä seurauksia, rikoksia, kärsimystä, kokonaisten ihmiskohtaloitten kääntymistä odottamattomille teille. Mutta Korkeimman käsi ohjaa kaiken Hänen tahtonsa mukaiseen päätökseen. Romaanin hinta 45 mk., sid. 60 mk. — Otavan kustantama.

— **Isoäiti: ELÄMÄN OPPILAANA.** "Oma Koti"-lehden omatunto-osaston nimimerkki-toimittaja Isoäiti on tuhansien nuorien ja vanhojen, elämän murjomien ja kärsivien, mutta yhtä paljon myös iloisten ja elämänhaluisten ihmisten salaperäinen neuvoja ja rohkaisija. Kirjan hinta 32 mk., sid. 40 mk. — Otavan kustantama.

— **KODIN KYNTTILÄT. Hilja Haahden** toimittama arvokas, vakavahenkinen joulukirja. Kirjoittajina ovat tänä vuonna Hilja Haahti, Lempi Jääskeläinen, A. W. Kuusisto, I. Havu, Urho Karhumäki, Vilho Rantanen, Lempi Vihervaara, Pekka Häkli y.m. Siroasuinen, sidottu kirja maksaa 25 mk. — Otavan kustantama.

— **Susan Coolidge: KATYN TOIMET** sekä **KATY KOULUSSA.** Otava on alkanut uuden tyttöromaanisarjan, joka tuiee sisältämään tunnettujen koti- ja ulkomaisten nuorisonkirjailijain teoksia. "Tyttöjen kirjaston" romaanit on sidottu vihreisiin kangaskansiin. Romaanit maksavat à 18 mk. — Otavan kustantamia.

— **Tarzan-romaanit.** Kirjakauppoihin on nyt lähetetty "Talttumaton Tarzan" ja "Tarzan ja valkoinen nainen", kumpaisenkin hintana 15 mk., molemmat yhteensidottuina 40 mk. Yhteenkuuluvina nämä kaksi nidettä käsittelevät Tarzanin neuvokkuutta ja sankaruutta maailmansodan itäafrikkalaisella näyttämöllä. Sarja ilmestyy Karisto Oy:n kustantamana.

Hyviä ja halpoja
miesten lapikkaita
taas hyvä varasto. Ompelukoneita, radiokoneita y.m. mukavaa löytyy myöskin. Uusia soikeita koivupöytiä myydään tästä alkaen 40:— kpl.
Osto- ja Myyntiliike
Ahti Perttu.

PITÄKÄÄ MIELESSÄNNE Kaisaniemen Hotellia
SAAPUESSANNE HELSINKIIN ● P. 20351

Kirvun Luonnonparantola
Kirvu. Oma keskus.

SEINÄJOEN ASIANAJO. JA
Etsivätoimisto
Kalevankatu 5. Puhelin.

Vaatturiliike
T. Laajanen
Seinäjoki. Puhel. 208.
Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

O.Y. YRJÖ SUNDQVIST
Vaasa, Hovipuist. 13, puh. 242, 1256.
Ensiluokkainen
Kultasepänliike
Siis edullinen **kihlojen, lahjojen** ja **palkintojen ostopaikka.** Paikkakunnan parhaiten varustettu **Optillinen liike.** Zeiss-tuotteiden valtuutettu myyjä. **Huom.! Silmälääkärin hyväksymä optikko.**

Rakennustoimisto
Gunnar Andersson
Tampere.
Rakentaa urakalla ja laskuun.

HOTELLI SEURAHUONE
Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.
Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:
Loimaan Seurahuone
Puhelin 60.
Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

ISÄNMAALLISEN KANSAN-LIIKKEEN KESKUSTOIMISTO.
Helsinki.
Kaisaniemenk. 6 A. 30.
Järjestöjohtaja: Puh. 35242.
Toimisto: Puh. 21640.
Taloustoimisto: Puh. 26404.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: VILHO VIITA

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 9—16.

Tilaushinnat 1934:

Koko vuosi 40 mk., puoli vuosi 25 mk., neljännesvuosi 15 mk., kuukausi 5 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., tekstissä 1:20 mk. ja ennen tekstiä 1:40 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus. — Määrätty paikka 10 % korotuksin.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.